

מסורת הש"ס

ב. מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

ב.

עין משפט
גר מצוה

א ר מ"י מ"ד מהלכות
מגילה הלכה ב סג
פס"ד ד טור ש"ע ל"ח פ"ח
תוספתא פ"ח
ב ב מ"י ש"ס הלכה ט
טוספתא פ"ח
ג ב מ"י ש"ס הלכה ז
פס"ד
ד ר מ"י פ"ב מהלכות
מגילה הלכה ב
ה [מ"י פ"ה מהלכות
תעניות הלכה ה ופי' מ"מ
טור וי"ט פ"ח סו"מ
תוספתא פ"ח
ה ד מ"י פ"א מהלכות
מגילה הלכה ט

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה
מפרש ואולי לא פחות ולא יותר
יומר מ"ט: מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט
ל"ט מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט

מגילה

נקראת ב"ב"א ב"ב"ב ב"ב"ג ב"ב"ד ב"ב"ה לא פחות
ולא יותר כ"כרין המוקפין חומה מימות
יהושע בן נון קורין ב"מ"ו כ"כפריים ועיירות
גדולות קורין ב"ד" י"אלא שהכפרים מקדימין
ליום הכניסה כיצד חל להיות י"ד בשני
כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות
חומה למחר חל להיות בשלישי או ברביעי
כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות
קורין בו ביום ומוקפות חומה למחר חל
להיות בחמישי כפרים ועיירות גדולות קורין
בו ביום ומוקפות חומה למחר חל להיות
ע"ש כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות
גדולות ומוקפות חומה קורין בו ביום חל
להיות בשבת כפרים ועיירות גדולות מקדימין
וקורין ליום הכניסה ומוקפות חומה למחר
חל להיות אחר השבת כפרים מקדימין ליום
הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות
חומה למחר: ג' מגילה נקראת ב"ב"א מנלן
מנלן כדבעינן למימר לקמן
וכו' והכי פירושא מנלן ד"ה"א ו"ב
ו"ג חו לקרייה ד"ד וט"ו הוא דלמי
נקרא וקא מהדר גמרא מנלן כממיה
ה"י לאו מוכה היא אלא חכמים
הקילו עליהן כדבעינן למימר לקמן:
כדי שישפוקו. שיהו פטוין ביום פורים
להספיק לזריי סעודת פורים לזני
העיירות: אן פ"י קאמרין. אן
דמיבעי לן מנלן הכי קאמרין:
מכדי. מדהקילו חכמים על הכפרים
להקדים על כרחק אנשי כנסת הגדולה
שמיקני צימי מרדכי ואסתר את שמחת
הפורים וקריאת המגילה כולה הני
וימני תקון ונתנו רשות לקרות:
ד'י פלקא דפתך. י"ד וט"ו תקון
הכמוצין במגילה ומו לא: היכי אסו
רננן. דנמתייהו ועקרו תקנתא
והמירו להקדים בתמיה: אלא
פשיטא אינסו סקון. וכיון דליהו
תקון ודאי רמועכו במגילת אסתר
היינו דמיבעי לן היכא רמיחא ומנלן:
לגופיה. ל"ד וט"ו המפורשין כספר:
לימא קא. אן ימי הפורים האלה
זמן דמשמע זמן דמפורש להם:
ואכתי מיבעי ליה. האי דנקט זמניה
לשון רבי: זמנו. של מוקפין לאו
זמנו של פורים דאי כמזו זמן הוא
שמע זמן אחד ליהנין אי נקטו
ליקרו כדריבסר ואי נעו

מ"ב רש"י

כרפין. כל כך פתי אלא
מקום עוקין. שגמיהם שם
מכל זר, ונולד יום משי
בגולה. וקפון: ובעיני
שבוניו. כאי חבונותי. כי ב"ב
א"פ.

רבינו הגנאל

בומניהם, ולא כתיב זמן,
או זמנו וספסוף זמנו של בן
פרוזל, אלא כתיב זמניהם.
כך, אלא כתיב זמניהם.
דייקונו פניה כי זמניהם
הרבה חיקנו להם חכמים
הון י"א וי"ב, שני ימים
כנגד י"ד וט"ו, אבל י"ג
לא עריך קרא לרבייהו
ההוא זמן קריאה לכל,
ולא יתכן לומר י"ד וי"ג,
דכתיב ולא עיבור, כלומר
אין לו לעבור ולעשות
ימי הפורים אחרי יום י"ד,
ר' שמואל בר' חמני
דייק מבויסם, לרבות אחד
עשר ושנים עשר בו,
ואיך כימיס לרבות הוא
דכתיב, כלומר כמו הימים
אשר נחו בהם, עשר
אותם נמי פורים, אשר
ר' יוחנן משנו ז' מגילה
נקראת ב"ב"א כ"ב וכי
שמשתי חומה, רב ר'
אבל חכמים, אן קורין אותה
אומרים אין קורין אותה
אלא בומנה, הן י"ד
וט"ו כלבר, ורובאין עלה
מיהא דתיבא אסר ר'
יהודה אימתי קורין ב"ב"א
כ"ב ב"ב"א בזמן שהשנים
כתיקון, כלומר בזמן
שאין שם ספר להחלכלל
השבת השנים, וישראל
שרויין על אדמתן, אבל
עתה א"ע"י כי בזמן הזה
השנים כתיקון, הואיל
ומסתכלין בה אין קורין
אותה אלא בומנה, ר'
יהודה אליבא דאנן,
אין ניסא אליבא דר'
עקיבא אפילו בזמן הזה
קורין אותה ב"ב"א ויהו
וכ"ג, והא תקנת אנשי
כנסת הגדולה הן, אלא
דאי ר' יהודה אליבא
דרבנן ובזמן שהשנים
כתיקונן ישראל שרוין
על אדמתן מיהא קורין
ב"ב"א כ"ב, תיובתא לר'
יוחנן, איבא דאסרי אמר
ר' יוחנן זו המגילה
דב"ר ר' עקיבא הן,
אבל חכמים אמרים בזמן
הזה הואיל ומסתכלין ה'
בה, האביעיים מסתכלים
בקריאת המגילה, כי בעת
קריאת המגילה מתקנין
מעוה פורים לעינים
ומשולחין להם סמכות, אין
קורין אותה אלא בומנה
כ"ד, והאי לי שאמר אנן
ד"ל כך אנו שנינו,
ומסתכלין, ויפרישו אס
השנים כתיקונן שיוכלין
ישראל להעמיד דתורתן
ואין עליהן סמנה, [אבל
הניא נמי הכי [וכרן].

מ"ב רש"י

בזמן הזה שסתכלין ישראל ברחיהם
אין קורין אותה אלא בומנה, אבל אנו כך שנינו,
הניא נמי הכי [וכרן].

בזמן הזה שסתכלין ישראל ברחיהם
אין קורין אותה אלא בומנה, אבל אנו כך שנינו,
הניא נמי הכי [וכרן].

בזמן הזה שסתכלין ישראל ברחיהם
אין קורין אותה אלא בומנה, אבל אנו כך שנינו,
הניא נמי הכי [וכרן].

תורה אור השלם
1. לקום את ימי הפורים
האלה במועדים באשר
קום עליהם מרביני
היהודי ואסתר המלכה
ועל יצאם קימו על נפשם
ועל יצאם דברי הצעות
אמרו ט' א"ט
2. קימו וקבלו היהודים
עליהם ועל יצאם ועל
כל הנצלים עליהם ולא
יעברו להיות עשית את
שני הימים האלה
בחדם ובזמנם בכל
שנה ושנה:
3. כימים אשר נח בדם
היהודים מאחריהם
והודישו אשר נחפו להם
מינין ולשמה ואכלו
ליום טוב לעשות אותם
ימי שמחת ושמחה
ומשולח קנות אישי
לרעהו:
אסתר ט כב
ל"אבוינים:
אסתר ט כב

גליון הש"ס

סגנון אלא שהשנים
ב' עין מרדכי נתמנה
משה כוללת פי' חסד
נחלה יד הנשיקה:
שם ויא עיבור כתיב
לקמן דף ה"ע:

רבינו הגנאל

פרק ראשון: מגילה
נקראת
מגילה נקראת ב"ב"א ב"ב"ב
ב"ב"ג ב"ב"ד ב"ב"ה לא פחות
ולא יותר כ"כרין המוקפין חומה מימות
יהושע בן נון קורין ב"מ"ו כ"כפריים ועיירות
גדולות קורין ב"ד" י"אלא שהכפרים מקדימין
ליום הכניסה כיצד חל להיות י"ד בשני
כפרים ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות
חומה למחר חל להיות בשלישי או ברביעי
כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות גדולות
קורין בו ביום ומוקפות חומה למחר חל
להיות בחמישי כפרים ועיירות גדולות קורין
בו ביום ומוקפות חומה למחר חל להיות
ע"ש כפרים מקדימין ליום הכניסה ועיירות
גדולות ומוקפות חומה קורין בו ביום חל
להיות בשבת כפרים ועיירות גדולות מקדימין
וקורין ליום הכניסה ומוקפות חומה למחר
חל להיות אחר השבת כפרים מקדימין ליום
הכניסה ועיירות גדולות קורין בו ביום ומוקפות
חומה למחר: ג' מגילה נקראת ב"ב"א מנלן
מנלן כדבעינן למימר לקמן
וכו' והכי פירושא מנלן ד"ה"א ו"ב
ו"ג חו לקרייה ד"ד וט"ו הוא דלמי
נקרא וקא מהדר גמרא מנלן כממיה
ה"י לאו מוכה היא אלא חכמים
הקילו עליהן כדבעינן למימר לקמן:
כדי שישפוקו. שיהו פטוין ביום פורים
להספיק לזריי סעודת פורים לזני
העיירות: אן פ"י קאמרין. אן
דמיבעי לן מנלן הכי קאמרין:
מכדי. מדהקילו חכמים על הכפרים
להקדים על כרחק אנשי כנסת הגדולה
שמיקני צימי מרדכי ואסתר את שמחת
הפורים וקריאת המגילה כולה הני
וימני תקון ונתנו רשות לקרות:
ד'י פלקא דפתך. י"ד וט"ו תקון
הכמוצין במגילה ומו לא: היכי אסו
רננן. דנמתייהו ועקרו תקנתא
והמירו להקדים בתמיה: אלא
פשיטא אינסו סקון. וכיון דליהו
תקון ודאי רמועכו במגילת אסתר
היינו דמיבעי לן היכא רמיחא ומנלן:
לגופיה. ל"ד וט"ו המפורשין כספר:
לימא קא. אן ימי הפורים האלה
זמן דמשמע זמן דמפורש להם:
ואכתי מיבעי ליה. האי דנקט זמניה
לשון רבי: זמנו. של מוקפין לאו
זמנו של פורים דאי כמזו זמן הוא
שמע זמן אחד ליהנין אי נקטו
ליקרו כדריבסר ואי נעו

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה
מפרש ואולי לא פחות ולא יותר
יומר מ"ט: מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט
ל"ט מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט מ"ט